



LAAKKOSTEN SUKUVIESTI

Nostalgiaa

Riitta Kajatkari



Pekka Runko (ent. Laakkonen) oli isännöimässä juhlia. Vanhin silloin tiedetty kantaisä oli Lars Lackbergh. Esiäidin nimi oli Marketta Möykytär!

Silloisessa sukujuhlassa oli myös Haapasaaren Adamin haarasta äitini tädit Ida, Elli ja Saimi mukana.

"Kauniiden kuoroesitysten jälkeen kertoi Elli Laakkonen pirteällä tavalla lapsuusmuistoja Antti-sedän ja Helentäidin luona olostaan Maaningalla sekä Haapasaaren ajoista."

Mikä on edullista ja kivaa? Se on nostalgiaa. On hauskaa katsella vanhoja valokuvia ja muistella ei välttämättä niin vanhojakaan asioita. Vanhat iskelmät radiossa ja levyillä tuovat myös nostalgisen tunnelman. Jokin vanha vaate voi olla myös tärkeä. Oi ja, miten upeita ovat vanhat puuveneet. Laakkosten sukukirjassa on lainaus:

"Jokainen ihminen on linja-auto, jossa hänen esi-isänsä matkustavat.

Oliver Wendel Holmes

Laakkosten ensimmäinen sukukokous oli juhannuksena 1931 Maaningalla.

Ihmeellistä ... nyt lähes kahdeksankymmenen vuoden jälkeen olen lähdössä kesäkuussa Maaningalle Laakkosten sukujuhlaan. Rungon perhe on edelleen isännöimässä juhlia. Voin nähdä samat kauniit maisemat ja paikat kuin äitini tädit aikanaan ja tavata suvun jäseniä kesäisissä merkeissä. Siinä on jatkuvuutta! Ajattelinpa pyörähtää myös Kuopion torilla - siellä on ihastuttava kesäinen toritunnelma.

Kepeää kevätmieltä!

Tässä numerossa

Maaninka	2
Kokouskutsu	3
Ilmoittautuminen	3
Kokouksen asityslista	3
Eräs lakkareissu Maaningalta Lapinlahdelle	4
Helluntain hääjuhlat	6
Johtokunnan kokous	6
Perhetapahtumia	7

**Sukuseran 80 v
juhlakokous
Maaningalla
19.-20.6.2010**

Muistathan ilmoittautua mukaan.

Tervetuloa!



Laakkosten sukuseura 80 v



Laakkosten sukuseuran 80 v Juhlakokous Maaningalla 19.-20.6.2010



*Kuulothaan pyydän Teitä pehmemmille saapumaan
kotiin Maaninjan Jukolain.*

Juhannuksen viettoon

kesäkuun 23 ja 24 p:nä.

*Harras toivoni on, että mahdollisimman moni sukunimme kuul-
luni saapuisi tähän ensimmäiseen Laakkosten sukujuhltaan.*

Annottakaa tulostanne kesäkuun 15 p:nä mennessä.

Maaninjan Jukolassa toukokuun 28 p:nä 1951.

Tervehden
Antti Laakkonen

Kutsu juhlapöytäkokoukseen

Kokous alkaa lauantaina 19.6. klo 14.00 lipun- ja sukuvierin nostolla Maaninkajärven koululla.

Sukuseuran puheenjohtaja Riitta Kajatkarin johdolla tervetuliaismaljat

Ilmoittautuminen

Halolaan tutustuminen (+ koenavetta ja biokaasulaitos) klo 15.00 -16.30

Jokainen huolehtii itse yöpaikan etsimisestä, esim. Maaningan tai Siilijärven kunnan sivuilta löytyy mökkiyrittäjien yhteystietoja, hotelleja löytyy Siilinjärveltä ja Kuopiosta.

Maaninkajärven koululla makkaranpaistoa, kahvia, muurinpohjalettuja omakustannushintaan;

vapaata seurustelua, pelejä ja tutustumista Korkeakoskeen.

Sunnuntaina kokoontuminen Maaningan kirkon tapulinpuoleiselle ovelle klo 9.45, jonka jälkeen osallistuminen jumalanpalvelukseen.

Sukuhaudoilla käynti ja seppelleen lasku kahdelle sukuhaudalle

Uusien osallistujien ilmoittautuminen

Juhlalounas Maaninkajärven koululla klo 12.00

Juhlaesitelmä

Juhlasukukokous klo 14.00-

Lähtökahvit mansikkakakun kera sukukokouksen jälkeen

Ilmoittautumiset Marjatalle 10.6.2010 mennessä puh. 040-4191946 tai sähköpostilla marjatta.

latvala@elisanet.fi , ilmoittautumisen yhteydessä maininta ruoka-aineallergioista tai erikoisruoka.

valioista. Ruokana on härkäruukku, uudet perunat, kasvislisäke ja vihersalaatti. **Ateria sekä lähtökahvit maksavat aikuisilta 12 euroa, lapsilta 6 euroa. Ruoka maksetaan etukäteen sukuseuran**

tilille 800021-5030554 ja kuitti tarkastetaan ilmoittautumisen yhteydessä.

Arpajaisvoittoja toivotaan kokouksen arpajaisia varten. Suvun myyntiartikkeleita voi ostaa kokouksessa, avaimenperiä, sukukirjaa, t-paitoja ym.

Kokouksen esityslista

1 Kokouksen avaus

2 Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus

3 Kokouksen puheenjohtajan, sihteerin ja kahden pöytäkirjantarkastajan valinta

4 Kahden ääntenlaskijan valinta

5 Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen

6 Varsinaisten sukukokousten välisen ajan sukuseuran tilinpäätökset, vuosikertomukset ja tilintarkastajien lausunnot

7 Tilinpäätösten vahvistaminen ja vastuuvapauden myöntäminen

8 Toimintasuunnitelman vahvistaminen seuraavalle sukukokousten väliselle kaksivuotiskaudelle, jäsenmaksujen määrääminen seuraaville kahdelle kalenterivuodelle ja talousarvion vahvistaminen kahden seuraavan tilikauden muodostamalle ajankaksolle

9 Hallituksen puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja viiden muun jäsenen valinta

10 Kahden tilintarkastajan ja kahden varatilintarkastajan valinta

11 Muut kokouksutsussa mainitut asiat

Aika: 20.6.2010 klo 14.00

Paikka: Maaninkajärven koulu



Ensimmäinen sukukokous pidettiin juhannuksena 1931.

ERÄS LAKKAREISSU MAANINGALTA LAPINLAHDELLE

Katri Riekkisen
muistelmia

Elettiin sota-ajan jälkeistä kesää v.1944. Taavetti-setä perheineen asui Lapinlahden Pällikkäällä, jossa me melkein joka kesä kävimme kylässä nimenomaan lakkojen kypsyysaikaan. Yrjö-veljeni oli silloin sotaväessä eli asepalveluksessa. Hänellä sattui juuri olemaan loma, ja niinpä päätimme lähteä Maaningalta serkkujen luokse kylään ja mahdollisesti samalla kerätä kotiin lakkoja. Mukana oli myös Kalle-sedän pitkäaikainen taloudenhoitaja Aina, jolle oli annettu lakkojen tuontia varten Jukolasta 50 litran metallinen maitopönttö.

Kulkuyhteydet olivat siihen aikaan kovin huonot, koska linjat tai muitakaan autoja ei liioin kulkenut. pääsimme kuitenkin jossakin autossa Maaningan kirkolta ensin Siilinjärvelle ja siitä junassa Lapinlahden kirkolle. Pällikkäälle pääsy oli kuitenkin hieman vaikeampaa, koska ainoa, kerran päivässä kulkeva auto koko niille seuduille oli vain Osuusmeijerin maitoa kuljettava kuorma-auto.

Niinhan odottelimme auton lähtöä sinne syrjäkylille päin.

Väkeä oli erittäin paljon kanssamme odottelemassa, ja tulipa mieleen, sopisiko tuohon yhden kuorma-auton lavalle koko tämä ihmispaljous. - Syrjäkyläläiset näet joutuivat kaikki asiansa kuten kansanhuolto-, vero-, posti- ja monet kauppiasiansa hoitelemaan vain kirkonkylän toimistoissa. Pällikkään kylällä kun oli vain yhden suurehkon talon aittarakennuksessa se ainoa "kyläkauppa", missä oli välttämättömät suolat, sokerit, jauhot, naulat, mitä nyt siihen aikaan yleensäkin oli tarjolla.

No niin, auto tulla porhalsi paikalle, jolloin koko ihmisjoukko hyökkäsi lavalle koteihin päästäkseen. Me Ainan kanssa kiipesimme sinne myös muitten sekaan litistyksiin joutuena, mutta koska Yrjöllä oli Jukolan iso maitopönttö, ei hän kyliksi nopeasti ehtinyt lavalle. Eikä hän kyllä astioineen olisi siihen mitenkään mahtunutkaan. Auto ei liioin odotellut, vaan lähti liikkeelle kohti syrjäkylää Yrjön jäädessä maitopönttöineen tielle seisomaan. Huuteli vain tulevana jäljestä jollakin kyydillä. Huomattakoon, että matkaa serkkujemme luo Suoniemeen oli 18 km.

Serkkulassa kerroimme Yrjön kohtalon tässä kyyti jutussa ja jäimme odottelemaan pojan tuloa. Vierähtihän siinä tunti ja toinenkin ennen kuin Yrjö lopulta Suoniemeen saapui. Oli poika kävellyt melkein koko matkan, vain pienen välin oli hevoskyydissä päässyt. Lakkoja oli välillä tienposkesta syönyt ja vettä purosta juonut virkistyksekseen.

Melkein viikko silla lakkareissulla vierähti. Marjoja saatiin ja hauskaa pidettiin serkkujen kanssa. Kotiintulo onnistui paremmin, ja mukavat muistot siitäkin reissusta kaikkienensa jäi mieleen.

Kyläiltiin sitä Maaningallakin.

Niin paljon kuin aikaa onkin kulunut lapsuuden ajoista, ja olot ovat muuttuneet, silti palaa muistoissaan mielellään menneisiin aikoihin. Muutamista Kuopion sukulaisvierailuista olen jo kertonut, sallittakoon tässä ja nyt palata niihin aikoihin, jolloin Kalle ja Leeni ja Vesa ja Marja Laakkonen viettivät kesää Maaningalla. Ensin Sointulassa, mikä v. 1946 pakkolunastettiin perheen suureksi suruksi. Sen jälkeen ostettiin Jussi-serkulta kesäpaikaksi Pikku-Jukola, mitä

ryhdyttiin nimeämään Marjalaksi osaksi lukuisten marjapensaitten, osaksi perheen nuorimmaisen mukaan. Ja siinä olikin sitten tukikohta, missä kymmenien vuosien aikana viettiin arkea ja pyhää, kestittiin omia ja vieraita, ja missä uurastettiin jatkuvasti. Arvaahan sen, että 1926 rakennetussa pikkutalossa riitti korjattavaa niin ulkona kuin sisälläkin... Talo oli rakennettu niin sanotusti suvun maille, Taavetti-setä oli sitä aikonut perheensä kodiksi, mutta kun hän muutti sitten Lapinlahdelle, niin Pikku-Jukola jäi Kalle-veljen perheelle kesäasunnoksi.

Muisteltakoon siis tässä ja nyt mieluisia sukulaistapahtumia, joita kyllä riitti - oli meitä Laakkosia entisaikaan Maaningalla vähän joka lähtöön. Nyt on tilanne toinen, ja luotakoon siihenkin pieni katsaus sopivan tilaisuuden tullen.



Tuntui siltä, että vierailuita riitti pitkin kesää. Jos lähdän kulkemaan pitkin kirkonkylää halkovaa maantietä, pääsen ensiksi lähimpään sukulaistaloon, J u k o l a n, mikä sijaitsi tien toisella puolen, uskallanpa sanoa, kivenheiton päässä. Onneksi ei tarvinnut kivitellä, vaan sulassa sovussa elelimme sekä me, lapset, ikätoverit ja serkukset Marja ja Juhani, Jussiksi yleensä mainittu sekä vanhempi väki, veljekset Pekka, Kalle ja Janne. Pekka oli jäänyt naimattomaksi, Kalle oli löytänyt hämäläisen vaimonsa Leenin Jyväskylän seminaarista, ja Jannen lastenhoitajavaimo Aino oli keskisuomalaisia. Vähän väliä kävimme toisissamme ihan arkipäivisin oli sitten asiaa tai ei, mutta myös juhliittiin. Varsinkin vanhimman veljen 'Amerikan Pekan' järjestämät kemut olivat pitäjän kuuluja. Pekka-setä oli herkkusuu ja oli maailmalla kulkessaan löytänyt sellaisia reseptejä, joista ei pienessä savolaispitäjässä ollut kuultukaan. Vesa-veljeni kertoi, miten he pojat muun muassa sukeltelivat Maaninkajärvestä simpukoita sedän herkuksi ja saivat jopa rahapalkkaa saalistuksistaan. Tuskin ne simpukat juuri muille maistuivat, liekö tarjottukaan, mutta pitopöydissä oli valittavana isännän itsensä tekemiä täytekakkuja ja mahtavia voileipiä ja pullakransseja, ja nekös kaikille kelpasivat.

Jukolan vanha talo sijaitsi aivan maantien varressa, mutta suuret sireenipensaat suojasivat taloa ulkopuolisten katseilta. Taloon oli herraskaiseen tapaan kaksi sisäänkäyntiä, toinen jokapäiväiseen käyttöön, suoraan avaraan tupaan, toinen taas vierashuoneisiin humalaköynnöksien reunustaman lasiverannan kautta. Ahkerassa käytössä oli kumpainkin puoli, sillä Jukolassa kulki väkeä niin omasta kylästä kuin

myös suuresta, avarasta, kansainvälisestäkin maailmasta.

Mutta nyt suuri nurmipiha, vilja-aitta ja muut suojat, paja sekä pitkään tiilirakennukseen sijoitetut talli, navetta, kana- ja meijerihuone ovat enää muistoja vain. Uusi aika vaatii uuden nykyaikaisemman talon, mikä kuitenkin kantaa yhä Jukolan kunniakasta nimeä, ja siellä elämänmenoa hallitsee kolmannessa polvessa Pentti Runko (Pekka ja Janne olivat vaihtaneet Laakkosen nimen taiteilijasieluisen Pekan aloitteesta Rungoksi) Kaisa-Marian ja poikiensa Panun ja Pyryn kanssa.

Näkömatkan päässä oli Antti-sedän isännöimä P e l t o l a. Talo näkyi maantielle, mutta sinne kuljettiin ensin kansakoulun komeaa koivukujaa pitkin ja sitten avariiden peltojen läpi monien ulkorakennusten saartamaan pihapiiriin. Peltolassa oli Antti-sedän emäntä, Helmi-täti ja kolme serkkupoikaa, Erkki, Yrjö ja Ukko-Antti sekä ainokainen tytär, veikeän pisa-mainen Katri. Helmi-täti leipoi parasta maistamaani ruisleipää, ja usein sitä käytiin ostamassa herkkuleiväksi ainakin meille kotiin. Ja kun Peltolan väki tuli vierailulle Kuopioon, se maailman paras leipä oli kaikkein tervetullein tulijainen. Peltolassa käytiin melko usein, mutta juhannusaattona ainakin. Komeat olivat koivut portaiden molemmin puolin, taisipa olla tallinkin ovella, sillä hevoset olivat Antti-isännälle ja Erkille läheisiä ja tärkeitä eläimiä. - Niin kuin muuten myös Jukolan isännälle, Janne-sedälle, joka oli armoitettu eläinten käsittelijä, oli sitten kyse koirista, kissoista tai lehmistä ja ennen kaikkea niistä hevosista: Usva, Romppa, Suka, mitä niitä kaikkia olikaan.

Antti-sedän kuoleman jälkeen Peltola jäi esikoispojalle Erkille ja hänen perheelleen. Yrjölle ja hänen Mariannelleen rakennettiin omakotitalo Peltolan pelloille. Ja kun nuoremmat lapset koulutettiin eri ammatteihin, he siirtyivät Kuopioon. Eikä sitä paitsi nyt enää kantatalokaan kuulu suvulle, kuitenkin Peltolan nimi säilyy pitäjänosan nimenä. Ja taitaa vanha rakennuskin vielä olla vanhalla paikallaan, vaikka ympärille on noussut uusia omakotitaloja Maaningan kirkonkylän asutuksen laajetessa.

Pitempi matka oli H o n k a m ä e l l e Villedään, missä asui isän Ville-serkku sisaruksineen ja monine lapsineen. Siellä vierailimme harvemmin, mutta hyvässä muistossa ovat laulavat tädit Mari, Lyyli ja Martta sekä komea poikanelikko Kauko, Aulis, Arttu ja Lauri. Kauko oli sen verran vanhempi, että hän jäi vieraammaksi, mutta muut pojat tavattiin ainakin urheilukentällä heittämässä keihästä, loikkaamassa ja hyppäämässä. Ja ennen kaikkea pelaamassa pesäpalloa, mihin harrastukseen liittyivät myös Jukolan Jussi ja Peltolan Uki-Antti. - Villedässä istuimme yleensä ensin suuressa tuvassa, ja sitten siirryttiin tavan mukaisesti ns. paremmalle puolelle, vieraskamariini, minne myös vei oma sisäänkäynti, jota emme juuri käyttäneet. Vanhaa huonejärjestystä kuitenkin noudatettiin ja tunnettiin selvästi, että vierailulla tässä oltiin.

Vielä kauemmaksi maantietä pitkin käveltiin, kun menimme isän ainoan sisaren Helena-tädin ja hänen miehensä Pekka Hujasen H o n k a l a n, sen jälkeen, kun perhe oli muuttanut, aivan maantien vieressä sijainneesta N u r k k a l a s t a. Honkala oli rakennuksena komea, ja komea navetta ja talli ja aitta pihapiiriin myös kuului. Helena-täti ja Pekka-setä olivat kummivanhempiani, ja heidän minua vähän vanhempiin lapsiinsa, serkkuihini Penttiin, Seppoon, Sirkkaan ja Pirkkoon tustuin oikeastaan vasta vähän vanhempana. Honkalassakin

oli ison talon tavan mukaisesti kaksi sisäänkäyntiä, toinen suureen ja avaraan tupaan, ja toisesta tulivat sitten vieraat sisäeteiseen ja sitä kautta vierashuoneisiin. Pekka-setä oli herastuomari ja vierashuoneita käytettiin ilmeisesti myös virallisissa tapaamisissa. Olisi ollut paljon mukavampaa ja leppoisaampaa istua isossa tuvassa pitkän pöydän ääressä, mutta vieraita kestiin vieraitten tavalla. Honkalassa käytiin muutaman kerran kesässä, ainakin juhannuspäivänä ja Helenanpäivillä, - Pekan nimipäivää vietettiin yleensä Jukolassa, kun siellä isäntä oli erikoistunut vieraitten kestitsemiseen ehkä enemmän kuin muualla oli tapana. Vaikka sai äitinkin silloin huomiota, 29.6. oli hänen syntymäpäivänsä.

Nyt Honkalaa hallitsee Pentti-serkun leski Eila, ja vanhimalla pojalla Paulilla on oma koti tilusten alapuolella kauniin Maaninkajärven rannalla. Muu Hujasten suku on ilmeisesti etsiytynyt pois näiltä juurilta, mutta komea talo on kuitenkin säilynyt ulkoisesti ennallaan.

Ja Honkalasta vielä kävelymatkan päässä, Pihtisalmissa, oli Johanna-tädin pikkuinen mökki, missä hän asui leskeksi jääneiden tyttäriensä Annan ja Marin kanssa. Mari-täti, 'Amerikan Mary' oli paljon maailmaa nähnyt varakas ja temperamentikas nainen. Isä sanoi Laakkosten sukuun naitua Johanna-tätiä Jossukaksi ja olin pitkään epätietoinen, mikä tämän tädin nimi oikein olikaan. Matka oli sen verran pitkä, ettei sinne yleensä kutsumatta lähdetty, varsinkin kun kii-vasluontoiset Mary ja Kalle tämän tästä ottivat yhteen, ja sitten taas sopivat. Kerran läksimme kuitenkin muka juhli-maan Maryn jotain suurempaa syntymä-päivää, ja isällä ja äidillä oli erikoislahja mukanaan. Mutta sankaritar olikin poissa: oli lähtenyt ongelle viis veisaten juhlapäivästään. No, lahja jätettiin mökin portaille ja sitten palattiin takaisin kuivin suin. Mutta yleensä joka ikisessä talossa tarjottiin hyvää ja hyvän parasta, tokihan sitä hyville sukulaisille. Ihan niin kuin Marjalassakin aina kun vieraita tuli - ja usein heitä tulikin.

Nyt on tilanne vallan toinen. Marjala on myyty ulkopuoliselle. Jussi-serkku, entinen Jukolan Jussi on nyt Impivaaran isäntä ja asuu Lauransa kanssa Honkalan ja Honkamäen välissä korkealla mäellä, mistä on upea näköala Maaninkajärvelle kylän talojen yli. Jukolan entisille perunapelloille taas on rakennettu uutta Maaninkaa uusille asukkailla.

Suvun kyläilypaikkoja on enää muutama, mutta eipä ole Laakkosia Maaningalla enää kuin muutama. Niin katoaa entinen mahtisuku, jonka jäsenistä muodostui melkein koko Maaningan kirkkokuoro ja jonka nuoret kahmivat urheilukentällä palkintoja enemmän kuin muut. Kirkonkylän eri osien nimissä suku säilyy; asutus-alueissa on Jukolaa, Peltolaa ja Laakkolaa. Ja hautausmaalla on suuren sukuhaudan lisäksi monta kiveä, joissa näkyy Laakkosten suvun historiaa. Siellä on hyvä käydä katsomassa ja muistamassa menneitten aikojen yhteisyyttä, juhlaa ja arkea, entistä elämänmenoa.

Jukolan vanha talo sijaitsi aivan maantien varressa, mutta suuret sireenipensaat suojasivat taloa ulkopuolisten katseilta.

Helluntain hääjuhlat 1930

Aune Räsänen

Isäni Kalle Edvard Laakkonen (13.1.1902-1.11.1979) kirjoitti vahakantiseen mustaan vihkoon muistojaan elämänsä varrelta, sanoen: "Tyttäreni Aune Elinan Räsänen monesta kauniista pyynnöstä huomioonottaen koetan muistella tässä sukumme vaiheita entisiltä ajoilta, ja niitä tietoja, joita minulle on heistä mieleen jäänyt." Elokuu 1979.

"Vuonna 1929 menimme kihloihin Tyyne Ester Holopaisen kanssa, syntynyt 31 pv heinäkuuta 1907 Tuusniemen kunnan Enonsalon kylässä Kalhu nimisellä maatilalla. Äitinsä Hilma Savolainen kuollut 1910 ja haudattu Tuusniemen kirkonkylän hautausmaahan, samoin Esterin ukki Olli ja mummo Hilma Savolainen. Vuotena 1930 kesäkuun 8. päivänä oli Helluntai sunnuntai, silloin meidät vihittiin Vehmersalmen pappilassa, ennen kirkonmeininkiä - Kirkkoherra Gunnar Olanterä sen suoritti. Vehmersalmelta tultiin Kalhun taloon Esterin kotiin, jossa oli paljon kutsuvieraita ja sukulaisia, häävieraita pikkulahjoineen. Ja nauttien talon puolesta ruoka ja kahvitarjoilusta. Nuoret lauloivat juhlan kunniaksi ja toivottaen onnea ja Jumalan siunausta yhteiselle elämämme taipaleelle. Samana iltana tulimme meidän kotiin Hiukastenjärvelle. Esterin sukulaisia oli saattamassa, etupäässä nuoria samanikäisiä koulutovereita ja kylän väkeä. Meidän sukulaisia oli jonkun verran myös kokoontunut meidän asuntoon hääjuhlan merkeissä. Miina tati laittoi minulle ja Esterille kukat rintaan juhlan kunniaksi.

Enomme Juho Antikainen oli emäntänsä kanssa sen ainoan kerran käymässä. Jos vielä minä ja Esteri elämme kesäkuun 8. päivänä 1980 silloin on 50 vuotta kulunut häpäpäivästä yhteiselämää."



Kalle Laakkosen ja Esteri Holopaisen kihlakuva vuodelta 1929.

Johtokunnan kokous 27.3.



Sukuseuran johtokunta kokoontui 27.3. puheenjohtajan kotona. Suurimpana keskustelun aiheena oli Maaningalla järjestettävä juhlakokous.

Lisäksi keskustelua käytiin siitä, kuinka nuorempia sukuun kuuluvia saataisiin mukaan toimintaan. Seuraavan kokouksen 2012 järjestäjänkin toivottiin ilmoittautuvan pikapuolin.

Perhetapahtumista toivotaan enemmän tietoa jäseniltä sukuviestiin. Johdolla kun ei ole muita keinoja niiden hankkimiseksi.

Jäsentietojen päivityslomake lähetetään viestin liitteenä ja toivotaan jokaisen päivittävän omat tietonsa.

Ensimmäinen lentokone Maaningalla.

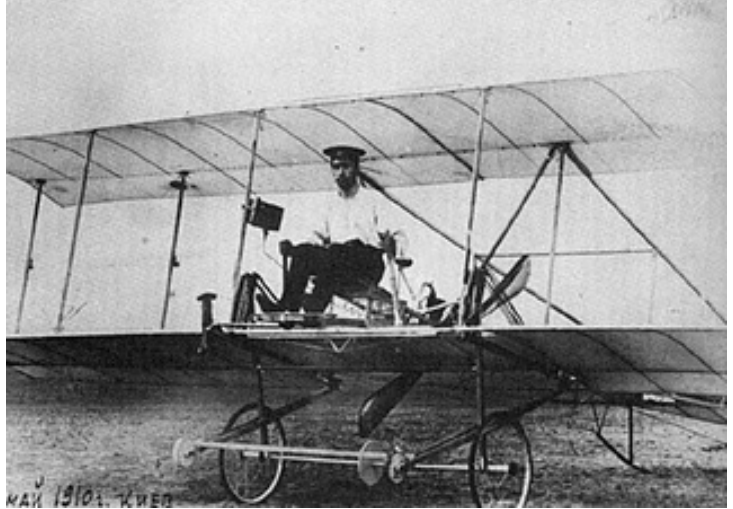
Ensimmäisen maailmansodan aikana nähtiin Maaningalla ensi kertaa lentokone. Se oli venäläinen sotilaskone, mikä seuraili Savon rataa pohjoiseen päin lentäen. Maaningan kohdalla oli se niin paljon radan länsipuolella ja siksi korkealla, että näkyi. Ei sitä kylläkään moni nähnyt, mutta ainakin Toloppi (Adolf) Marin.

Kun Toloppi kohta tämän jälkeen oli isäntätalossaan Tavanniemen Kallella possakassa - heinänteossa - tiedusteli Kallellaan Aaro Tolopilta, että minkälainen vehje se lentokone oikein oli.

Mitenkä se liikuttejl siipiään, näitkö sinä, räpyttejlkö niikuv varis?

Ei se niin sakkeeseen, hyvii harvaantoajeeseev voah heiluttejl.

Luonnollistahan on, että lentävällä täytyy olla siivet eikä se muuten lennä kuin siipiään liikuttelemalla.



Perhetapahtumia

Häät

Kirpeänä pakkaspäivänä 20.2.2010 avioitui Maaningan sukuhaarasta Peter Juhonpoika Laakkosen lapsen-lapsen-lapsen-lapsen-lapsi Sanna Kaartinaho espoolaisen Olli Rahusen kanssa Helsingissä Oulunkylän Vanhassa kirkossa ja häämatkalle lähdettiin Japaniin kirsikankukkia katsomaan.



Kiitoksia muistamisesta

Vlenpalttiset kiitokset sukuseuralle muistamisesta syntymäpäivänäni.

Katri Riekkinen, Kuopio



Torsti Kajatkari s. 5.3.1918 Valkeala k. 8.4.2009 Kotka

Juha-Pekka Hirvonen s. 26.1.1935 Siilinjärvi k. 21.4.2009 Savonlinna



Annika Veera Matleena Haapalainen s. 12.4.2009 Tampere (Maaningan sukuhaara Anna Maria)

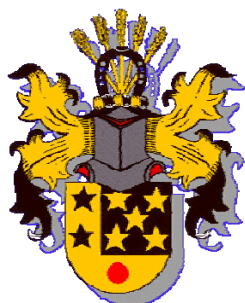
Vanhemmat Marika ja Antti Haapalainen (Marika - Raimo - Vilho - Anna Maria)

Matias Nooa Aleksanteri Kouvalainen s. 11.8.2009 Kuopio (Maaningan sukuhaara Anders)
Vanhemmat Juha Kouvalainen ja Niina Kokkarinen (Juha - Arja - Arvo - Taavetti - Anders)

Laakkosten sukuseura

Marjatta Latvala
Pikontie 18
73500 Juankoski

Puh: 040-4191946
Sähköposti: sihteeri@laakkoset.org



Sukuseuran hallitus 2008—10

Puheenjohtaja: **Riitta Kajatkari**
sähköposti: puheenjohtaja@laakkoset.org
Keskuskatu 7, 48100 KOTKA
puh. 0400-838 173

Varapj: **Antti Laakkonen**
Myntis, 02570 SIUNTIO
Puh: 0400-764650
sähköposti: [antti.laakkonen\(at\)lohja.fi](mailto:antti.laakkonen(at)lohja.fi)

Jäsenet: **Pertti Laakkonen**
Amurinkatu 10 D 25, 33230 Tampere
puh. 040-7416133

Eino Laakkonen
Tempelikatu 6 C 36, 00100 HELSINKI
puh. 0400-444368
eino.laakkonen@welho.com

Risto Kangas
Laitakatu 27, 48600 KOTKA
Puh: 0400-459 334
sähköposti: [risto.kangas\(at\)kymp.net](mailto:risto.kangas(at)kymp.net)

Marjo Runko
Kalastajantie 16 A 5, 71800 SIILINJÄRVI
sähköposti: [marjunko\(at\)suomi24.fi](mailto:marjunko(at)suomi24.fi)

Sihteeri **Marjatta Latvala**
Pikontie 18, 73500 Juankoski
Puh: 017-612 171 tai 040-4191946
sähköposti: [sihteeri\(at\)laakkoset.org](mailto:sihteeri(at)laakkoset.org)

Hallituksen ulkopuolelta

Rahastonhoitaja: **Merja Kaartinaho**
Haapatie 14, 00780 Helsinki
puh. 09-385 9759
sähköposti: merja.kaartinaho@luukku.com

Tutkimus: **Pekka Laakkonen**
Firankaari 9, 04320 Tuusula
puh.09-273 1243, 050 64470
sähköposti: [tutkimus\(at\)laakkoset.org](mailto:tutkimus(at)laakkoset.org)

Tiedotus: **Matti Jyllilä**
Lähdetie 31, 06830 Kulloonkylä
puh. 0400-424295
sähköposti: [matti\(at\)kullo.com](mailto:matti(at)kullo.com)

